

SZÜCS
ATTILA
EXIST

KIJÁRAT A LÉTEZÉSBE

PÁLYÁZAT az 59. Velencei Képzőművészeti Biennále
Magyar Pavilonjában rendezendő kiállítás kurátori megbízatására

Kurátor: **SZÉPLAKY GERDA**
Kiállító művész: **SZÜCS ATTILA**

TARTALOMJEGYZÉK

1	A PROJEKT RÉSZTVEVŐINEK BEMUTATÁSA	3
	A kurátor	3
	A kiállító művész	5
2	A KIÁLLÍTÁSI PROJEKT SZAKMAI KONCEPCIÓJA	9
	Szakmai koncepció	9
	Rezümé magyarul	12
	Rezümé angolul	12
3	LÁTVÁNYTERV	13
	Mozgóképek	13
	A bejáratok installáció terve	14
	Enteriőrök	15
4	A KATALÓGUS ÉS A KAPCSOLÓDÓ INFORMÁCIÓS ANYAGOK SZAKMAI KONCEPCIÓJA	23
	A katalógus szakmai koncepciója	23
	A kiállítási füzet és a kurátori táblák szakmai koncepciója	24
	Az interjúfilm szakmai koncepciója	24
5	KOMMUNIKÁCIÓS KONCEPCIÓ	25
	Jelenlét a közösségi médiákban	25
	Reklám- és ajándéktárgyak	25
	Szakmai kommunikáció	26
6	KÖLTSÉGVETÉSI TERV	27
	Előzetes megjegyzés	27
	Költségvetési táblázat	27
7	A KIÁLLÍTÁS ÜTEMEZÉSE	29
	Előkészítési munkálatok	29
	Kiutazások	29
	Építés időszaka	29
	Bontás	29
8	NYILATKOZATI ŰRLAP	30

A KURÁTOR

Rövidített életrajz

SZÉPLAKY GERDA (1973) filozófus, esztéta, kurátor; az Eszterházy Károly Egyetem Vizuális Művészeti Intézetének egyetemi docense. Kiállításokat rendezett többek között Rómában, Velencében, Budapesten. Filozófiai és művészeti folyóiratok, illetve tanulmánykötetek szerkesztője és szerzője. Önálló kötetei: *AZ EMBER TESTE. Filozófiai írások*; *DIVERZÍV ÉPÍTÉSNET – Ekler Dezső építészet esztétikai perspektívából*; *KANT HÁTÁN A SZŐR. Művészeti írások*; *WOUNDING THE COLOR BLACK. On Zsolt Berszán's art*; *SÖTÉT ÉS NÉMA. Filozófiai írások irodalomról, filmről, képzőművészetről*.

Szakmai életrajz

1993–1994	között a Westfälische Wilhelm Universität (Münster, Németország) filozófia szakos hallgatója
2000	-ben az OTDK Esztétika Szekciójában első helyezett lett
2000	-ben kitüntetéses diplomát szerzett a DE BTK-n filozófia-esztétika szakon
2011	-ben védte meg Az ember teste. A test státusza a patriarchális filozófiai tradícióban című doktori disszertációját a DE BTK-n – Summa Cum Laude minősítéssel
1993–1995	között a Határ című irodalmi és bölcséleti folyóirat szerkesztője
2001–2006	a Vulgo című filozófiai folyóirat szerkesztője
2001–2002	között az MTA TKI fiatal kutatója
2003–2005	a Debreceni Disputa című kulturális-közéleti folyóirat alapító szerkesztője, az irodalmi és kritikai rovat vezetője
2004–2007	A totalitarizmus és az európai szellem című kutatási projekt szakmai koordinátora
2004–2011	a Memento Könyvek (Kalligram Kiadó; 8 kötet) sorozatszerkesztője – Vajda Mihállyal közösen
2001–2011	a DE BTK Filozófia Intézet oktatója
2009–2013	a PPKE BTK Esztétika Tanszék oktatója
2011–2012	a PKE Filozófia Intézet (Nagyvárad) vendégoktatója
2012	-től az EKE Vizuális Művészeti Intézet főiskolai docense
2014–2015	a Flash Art Hungary című kortárs képzőművészeti folyóirat szerkesztője
2017	-ben a MOME vendégoktatója
2017	-től a PERFORMA című Kultúratudományi és társadalomfilozófiai folyóirat szerkesztője
2018	-től a Magyar Filozófiai Társaság elnökségének tagja
2019	-től az EKE Vizuális Művészeti Intézet egyetemi docense
2020	-ban a Károly Gáspár Református Egyetem óráadó oktatója

Nyelvismeret

Német: Felsőfokú „A” típusú állami nyelvvizsga

Francia: Középfokú „B” típusú nyelvvizsgának megfelelő egyetemi zárószigorlat

Angol: társalgási szint

Önálló könyvek

Széplaky Gerda: *BERSZÁN: GENEZIS-PROJEKT*. (Kiállítási katalógus: tanulmány, szerkesztés), MODEM, Debrecen, 2010.

Széplaky Gerda: *AZ EMBER TESTE. FILOZÓFIAI ÍRÁSOK*. Kalligram Kiadó, Memento könyvek, 2011.

Széplaky Gerda: *DIVERZÍV ÉPÍTÉSNET – EKLER DEZSŐ ÉPÍTÉSNETE ESZTÉTIKAI PERSPEKTÍVÁBAN*. L'Harmattan, Bp., 2016.

Széplaky Gerda: *KANT HÁTÁN A SZŐR. Művészeti írások*. L'Harmattan, Bp., 2017.

Gerda Szeplaky: *WOUNDING THE COLOR BLACK. On Zsolt Berszán's art*. Asociata Bazis, Cluj-Napoca, 2018,

(online kiadású, angol nyelvű könyv)

Széplaky Gerda: *SÖTÉT ÉS NÉMA. Filozófiai írások irodalomról, filmről, képzőművészetről*.

Könyvszerkesztések

Széplaky Gerda (Előszó, tanulmány, szerkesztés): *A zsarnokság szépsége*.

Tanulmányok a totalitarizmus művészetéről. Kalligram Kiadó, Memento Könyvek, 2008.

Széplaky Gerda (Szerkesztés Gulyás Gáborral közösen; Előszó): *Az árnyék helye*.

Tanulmányok a hatalom, a morál és az erőszak kérdéseiről. Kalligram Kiadó, Memento Könyvek, 2011.

Széplaky Gerda (Előszó, szerkesztés Valastyán Tamással közösen; önálló tanulmány):

Az aligtól a túlig. Bevezetés Vajda Mihály gondolkodásába. *Pszeudo-lexikon*. Dupress–Líceum–Kalligram, Debrecen–Eger–Budapest, 2015.

Széplaky Gerda (Szerkesztés Antal Évával és Kicsák Lóránttal közösen; önálló tanulmány):

Performatív fordulatok. Líceum Kiadó, Eger, 2015.

Széplaky Gerda (Előszó, szerkesztés Kicsák Lóránttal közösen; önálló tanulmány): *A feltalálás vágya és ígérete*.

Tanulmányok az invencióról. L'Harmattan, Bp., 2020.

Folyóirat-, könyvsorozat-szerkesztések

HATÁR, irodalmi és bölcséleti folyóirat: 1993–1995.

VULGO, negyedéves filozófiai folyóirat: 2001–2006.

DEBRECENI DISPUTA, kulturális-közéleti folyóirat (alapító szerkesztő; kritikai és irodalmi rovat vezetése): 2003–2005

MEMENTO KÖNYVEK (Vulgo-Kalligram), sorozatszerkesztés Vajda Mihállyal közösen: 2005–2011.

FLASH ART HUNGARY, kortárs képzőművészeti folyóirat: 2014–2015

PERFORMA, Kultúratudományi és társadalomfilozófiai folyóirat: 2017 –

Kutatócsoportokban, kutatásokban való részvétel:

Vulgo kutatócsoport, MTA – DE Filozófia Intézet, 2001–2002.

A totalitarizmus és az európai szellem című kutatás, MTA – DE Filozófia Intézet, 2004–2007.

Corpus alineum kutatócsoport, MTA Bölcsészettudományi Intézet, 2013–2016

Performativitás kutatócsoport, EKE BTK, 2014 –

Konferencia-szervezések

A zsarnokság szépsége. A totalitarizmus esztétikája

(30 meghívott előadóval). Debreceni Akadémiai Bizottság Székháza, Debrecen, 2007. október 11-13.

Művészet és politika kapcsolata. Vizuális művészeti szimpózium

(22 meghívott előadóval kerekasztal-beszélgetéssel). MODEM, Debrecen, 2008. december 12-13.

Mai magyar borászatok. Építészeti konferencia

(10 meghívott előadóval, kerekasztal-beszélgetéssel). Kepes Központ, Eger, 2013. szeptember 28.

A természet a kortárs művészetben – Építészet, képzőművészet, teória. Szimpózium

(13 meghívott előadóval). Kepes Központ, Eger, 2014. február 14.

Az aligtól a túlig. Ünnepi konferencia Vajda Mihály filozófiájáról

(9 meghívott előadóval). EKF, Líceum, Eger, 2015. február 20.

A feltalálás vágya és ígérete. Tudományos tanácskozás az invencióról

(25 meghívott előadóval). EKE, Eger, 2017. febr. 2-3-4.

Példaképek a kultúrában. Konferencia és workshop.

(8 meghívott előadóval). EKE, Eger, 2019. február 14.

Kurátori tevékenység

Beszán Zsolt: *Genezis-projekt*. Modem, Debrecen, 2010. március 11. – június 20.

Építészet innen és túl. Ekler Dezső: *Házak*. Kepes Központ, Eger, 2013. szeptember 21. – december 31.

Berszan: Decomposition. Velence, Reale Società Canottieri Bucintoro 1882 A.S.D. kiállítóterme, Olaszország, 2014. június 6. – július 7.

MONDI DI APPARENZE – Arte figurativa contemporanea di Eger. Római Magyar Akadémia, Róma, Olaszország, 2019. március 8. – április 5.

Dmitry Kawarga: Norilsk Substance. Bazis Contemporary, Kolozsvár, Románia, 2019. június 20. – augusztus 12.

Transzhumán etűdök – Szűcs Attila kiállítása. Centrul de Interess, Kolozsvár, Románia, 2020. szeptember 11. – október 19.

Publikációk

Több mint 140 tudományos publikáció

Lásd: <https://m2.mtmt.hu/gui2/?type=authors&mode=browse&sel=authors10028545>

A KIÁLLÍTÓ MŰVÉSZ

Rövidített életrajz

SZÚCS ATTILA (1967) Munkácsy-díjas magyar festőművész. Tanulmányait a budapesti Képzőművészeti Főiskolán végezte, 1990-93 között a Murális Tanszéken folytatott posztgraduális tanulmányokat. 1993-97 között a Képzőművészeti Szakközépiskola, 1998-ban és 2010-ben a budapesti Képzőművészeti Egyetem tanára volt. Tanulmányúton járt többek között Olaszországban, Németországban és az Amerikai Egyesült Államokban. 1992 óta rendszeresen állít ki egyéni és csoportos tárlatokon. Egyéni kiállításai voltak Budapesttől Berlinen, Zürichen és Párizson át New Yorkig. Jelenleg Budapesten él és alkot.

Szakmai életrajz

Válogatott egyéni kiállítások

- 2020 *Transhuman etudes*, Centrul de Interes, Cluj-Napoca, Romania
- 2018 *Inside the Black Box*, Deák Erika Galéria, Budapest
Portraits from the Beginning of the XXI. Century, Federico Luger Gallery, Milánó, Olaszország
- 2017 *Preparing for Lightness*, Emmanuel Walderdorff Gallery, Düsseldorf, Németország
Transients, Ferenczy Múzeum, Szentendre, Magyarország
- 2016 *Waiting for the Unknown*, Federico Luger Gallery, Milánó, Olaszország
Specters and experiments, Ludwig Múzeum, Budapest, Magyarország
- 2015 *Vertical Attractions*, Erika Deak Munich Temporary, München, Németország
- 2014 *Still Light*, Kieselbach Galéria, Budapest, Magyarország
A gravitáció vége, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
Planking and Dreaming (Magyarósi Évával), bazelARTprojects, Bázél, Svájc
- 2013 *Still Light*, Kepes Intézet, Eger, Magyarország
- 2012 *Planking*, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
Planking 2 - rajzok, Galéria A38, Budapest, Magyarország
Strange Light 2, (Alexander Tinei-vel), Hussenot Galéria, Párizs, Franciaország
Strange Light (Alexander Tinei-vel), Tajan, Párizs, Franciaország
- 2011 *Close to Eclipse*, Galerie Emmanuel Walderdorff, Köln, Németország
The Hidden and the Revered, Priska C. Juschka Fine Art, New York, USA
- 2010 *Exits*, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
Proper Hand Position, Templom Galéria, Eger, Magyarország
A Hard Rain is Gonna Fall, BSA, Berlin, Németország
- 2009 *A hely, ahol meghalsz*, Irokéz Galéria, Szombathely, Magyarország
Festmények, LADA Projekt, Berlin, Németország
- 2008 *Something about Light*, Emmanuel Walderdorff Galéria, Köln, Németország
- 2007 *Bubble Memory*, WAX Museum, Budapest, Magyarország
Paintings, Galerie Zuid, Antwerp, Belgium
Buster Keaton, Galerie Emmanuel Walderdorff, Köln, Németország
Bubbleworld, acb Galéria, Budapest, Magyarország
- 2005 *Holt lelkek*, acb Galéria, Budapest, Magyarország
Élő lelkek, Irokéz Galéria, Szombathely, Magyarország
- 2004 *Új képek*, Tylers Museum, Haarlem, Hollandia
Local News from Nowhere, Galerie Emmanuel Walderdorff, Köln, Németország
Rajzok a kicsi-nagy házból, Szinnyi Szalon, Budapest, Magyarország
- 2003 *Introduction to Losers*, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
Új képek, Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Németország
- 2002 *Tisztaszoba*, Kiscelli Múzeum, Budapest, Magyarország
- 2001 *Greengrocery*, Fészek Galéria, Budapest, Magyarország
- 2000 *Új Képek*, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
- 1999 *Painting*, Paul Sties Galéria, Kronberg, Németország
„...És mindig csak képeket...”, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország

Válogatott csoportos kiállítások

- 2020 TOP10 – magyar kortárs, Vaszary Galéria, Balatonfüred
- 2019 Floral Centrepiece, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
- 2018 139 x Nothing, But Good, Park-Platform for visual arts, Tilburg, Hollandia
Zonamaco 2018, FL Gallery, Mexikóváros, Mexikó
Art Cologne, Deák Erika Galéria, Köln, Németország
Futurum Perfektum, FKSE, Budapest, Magyarország
Artefiera 2018, FL Gallery, Bologna, Olaszország
New horizons in painting II., The unpredictability of ideas, Frissiras Múzeum, Athén, Görögország
- 2017 Disruptive Imagination, Vitvarneho Umeni V Ostrava Gallery, Ostrava, Csehország
Blütezeit/Virágkor, Austrian Cultural Forum, Budapest, Magyarország
Artmarket Budapest 2017, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
Passion, Galerie im Park, Bréma, Németország
Bomlasztó képzelet, Művészetmalom, Szentendre, Magyarország
Autism as metaphor, Szent István Király Múzeum, Szentendre, Magyarország
Autism as metaphor, Ica-D Institute of Contemporary Art, Dunaújváros, Magyarország
Independent, Deák Erika Galéria, Brüsszel, Belgium
Immanence, Pictura Gröningen, Gröningen, Németország
Hallucination, Galerie Artdocks, Bréma, Németország
Miart 2017, FL Gallery, Milánó, Olaszország
- 2016 20th Century Art – A Different Perspective, Sotheby's London, London, Anglia
The Space Between Us, pop/off/art gallery, Moszkva, Oroszország
Crossroads Art Show 2016, FL Gallery, London, Anglia
Ideals and Artworks, National Gallery of Arts, Tirana, Albánia
Contemporary East, Sotheby's London, London, Anglia
Under Cover, Gallery Artdocks, Bréma, Németország
Gem/GameClip, Déri Múzeum, Módes, Debrecen, Magyarország
Tárgyak előtt állni, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
- 2015 Az akt a XX. és XXI. században, S2, London, Anglia
Szabad/Idő, ICA-D, Dunaújváros, Magyarország
Vakáció szimulátor, ICA-D, Dunaújváros, Magyarország
Re-Planning, MODEM, Debrecen, Magyarország
Planking project, OFF-Biennale, Budapest, Magyarország
Aether, Galerie im park, Bréma, Németország
- 2014 Psychogram Galéria Oxholm, Koppenhága
Szabadkéz, Rajz a magyar képzőművészetben tegnap és ma, MODEM, Debrecen, Magyarország
Painting II, Frissiras Museum, Athén, Görögország
Nothing but Good, Platform For Visual Arts, Tilburg, Hollandia
Fordulópontok, Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, Magyarország
- 2013 Nightfall, Rudolfinum, Prága, Csehország
The World Won't Listen, BSA, Horsens, Dánia
- 2012 Face to Face, Frissiras Museum, Athén, Görögország
Budapest Tales, Scheublein Fine Art, Zürich, Svájc
Alkony, A figuratív festészet nemzetközi tendenciái, MODEM, Debrecen, Magyarország
Mediations Biennial, National Gallery, Poznan, Lengyelország
Új szerzemények, Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, Magyarország
Mi a magyar?, Múcsarnok, Budapest, Magyarország
Schatzläger, Emmanuel Walderdorff Galerie, Köln, Németország
Young European Landscape, CHB, Berlin, Németország
Introspective, Enigma Arts Galéria, Veresegyház, Magyarország
- 2011 After the Fall, Knoxville Museum of Art, Knoxville, USA
Young European Landscape, CHB, Berlin, Németország
Portrait of Power, 5. Prágai Biennálé, Prága, Csehország
Papíron, Deák Erika Galéria, Budapest, Hungary
Hudson Valley Center for Contemporary Art, Peekskill, New York, USA
I'm Not There, CHB, Berlin, Németország
Papír, Budapest Galéria, Budapest, Magyarország

- 2010 *True Romance*, Galerie im Park Bremen, Bréma, Németország
Naked Truth, Frissiras Múzeum, Athén, Görögország
Eccentric Paths II., Museo Colecao Berardo Arte Moderna e Contemporanea, Lisszabon, Portugália
- 2009 *Papír*, Irokéz Galéria, Szombathely, Magyarország
- 2008 *Future*, Műcsarnok, Budapest, Magyarország
The New Force Of Painting, Frissiras Museum, Athén, Görögország
Voyage Sentimental, Poznan Biennale 2008, Poznan, Lengyelország
Central Europa Revisited, Eisenstadt, Ausztria
- 2007 *Made In, Made By*, Lada project, Berlin, Németország
Observing Mankind, Galerie Zuid, Antwerpen, Belgium
Testbeszéd, MODEM, Debrecen, Magyarország
Eclectic Affinities Among European Artists, Frissiras Museum, Athén, Görögország
- 2006 *Kilencvenkilenc év*, MODEM, Debrecen, Magyarország
7 Künstler aus Budapest, Rathausgalerie, München, Németország
Rezonancia – Elektromágneses testek, Ludwig Múzeum, Budapest, Magyarország
Lost and Found, Staatliche Kunsthalle, Baden-Baden, Németország
You Bet It, Galéria AP4-art, Lugano, Svájc
- 2005 *Hungarian View*, AP4-ART, Genf, Svájc
Lager, Galerie Emmanuel Walderdorff, Köln, Németország
- 2004 *4 Artists from Hungary*, Tanya Rumpff Gallery, Haarlem, Hollandia
- 2003 *Wasser in Attersee*, Atterseehalle, Linz, Ausztria
9x9, Hungarian artists in Leiden, Centrum Beeldende Kunst, Leiden, Hollandia
Portré, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
Ungarische Kunst heute, Dormagen, Németország
- 2001 *Mimi nem felejt*, Trafó Galéria, Budapest, Magyarország
Ungarische Kunst heute, Kulturabteilung Bayer AG, Leverkusen, Németország
Vytvarné Centrum Chagall, Ostrava, Csehország
- 1999 *Búcsú a 20. századtól*, Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, Magyarország
Komoly és fiatal, Ernst Múzeum, Budapest, Magyarország
- 1998 *Antológia*, Ludwig Múzeum, Budapest, Magyarország
Van egy nő, Deák Erika Galéria, Budapest, Magyarország
- 1997 *Olaj/vászon*, Műcsarnok, Budapest, Magyarország
Magyar Aszfalt díj, Ludwig Múzeum, Budapest, Magyarország
- 1996 *Pillangó-hatás*, Műcsarnok, Budapest, Magyarország
Legkevesebb, Ernst Museum, Budapest, Magyarország
- 1993 *Több mint tíz*, Ludwig Múzeum, Budapest, Magyarország
- 1992 *Revisions: Experimental Art Foundation*, Adelaide, Ausztrália
Museum of Contemporary Art, Brisbane, Ausztrália

Díjak, ösztöndíjak

Munkácsy-díj, 2005
Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Internationales Atelierprogram, 2003–2004, 2003
Institute für den Donaauraum und Mitteleuropa, ösztöndíj, 1998
Magyar Művészeti Akadémia, Római Ösztöndíj, 1998
Magyar Aszfalt, fődíj, 1997
Smohay-díj, 1996
Barcsay-díj, 1996

Munkái közgyűjteményekben

Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz, Ausztria
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
Ludwig Múzeum, Budapest
ICA-D, Institute of Contemporary Art, Dunaújváros
Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár
Hypo Bank, Budapest
Raiffeisen Bank, Budapest
Frissiras Museum, Athén
Szombathelyi Galéria, Szombathely
Helyi Gyűjtemény, Miskolc
Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest
European Parliament, Brüsszel, Belgium
Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár

Válogatott bibliográfia

Horváth Márk – Lovász Ádám: *Az eltűnés intenzitásai. Fényjátékok és szóródások Szűcs Attila festészetében*, Gondolat Kiadó, ISBN: 978 963 693 420 0, 2020
Specters and Experiments, Published by Hatje Cantz, Texts by Sándor Hornyik, Jane Neal, ISBN 978-3-7757-4219-1, 2016
SZIVÁRVÁNYBALESET, Kortárs szépírók találkozása Szűcs Attila képeivel, Jelenkor Kiadó, ISBN 978-963-676-645-0, 2016
László Földényi F: *Light and Boundary*, text for *Still Light album*, 2014
Sándor Hornyik: *Still Light*, ISBN: 978-963-08-8018-3, 2014
Hornyik Sándor: 5.3.4. *Buborékmemória (Szűcs)*. In: *Idegenek egy bűnös városban*, L'Harmattan-MTA Művészettörténeti Kutatóintézet, Budapest, 2011
Jane Neal: *The Portrait of Power*. Prague Biennale 5. (catalogue), 2011
László F. Földényi: *Attila Szűcs: Aura*, Publisher: Marguerite Waknine, ISBN 978-2-916694-23-8, 2010
Hornyik Sándor: Katalógus szöveg, *Szűcs Attila: Bubblememory 1991–2007*, ISBN: 963063076 1, 2007

SZAKMAI KONCEPCIÓ

I.

A 21. század a válságok évszázadaként köszöntött ránk. Egyik krízis követi a másikat; a terrorizmus vagy a migráció okozta nehézségek éppúgy kikezdi kultúránk alapjait és működési rendjét, amiként egy közelgő klímakatasztrófa vagy a világjárvány okozta vészhelyzetek. Az érzékeny szemlélő úgy érezheti, lángokban áll a világ: retinájába beleégtek az utcai harcokról, felgyújtott autókról, tűzbe borult esőerdőkről tanúskodó képek.

Szűcs Attila figuratív festményeinek meghatározó motívuma a tűz, melynek látványa elsődlegesen ezzel a válság-tudattal szembesít. Szűcs a társadalmunkat uraló kétségbeesést realista eszközökkel festi meg, így könnyen beazonosíthatóvá válnak a motívumok, amit elősegít az is, hogy a megjelenített narratívák alapjait gyakorta valós eseményekről készült, fotografikus képek adják, igaz, ezek egymásra montírozásából új elbeszélések születnek. Ez a hiperrealista formanyelvre épülő művészet mégis ellenáll a könnyű olvashatóságnak, amit mindenekelőtt az okoz, hogy olyan kompozíciós stratégiákra támaszkodik, amelyek a metafizikus festészeti hagyományt követik. A formaképzésben termékeny feszültséget létrehozó kettősség a narratívában is jelentkezik: a képek sohasem csak a valóság látható horizontján végbemenő eseményeket rögzítik, hanem valami mást is, ami túl van a tapasztalati síkon. A kétféle horizont nem metafizikus megkettőzősként tárul elénk, hanem egymásba íródásként: mindkettő ugyanarra a határvonalra mutat. Egyszerre látjuk azt, ami a jelenvalóságunkban történik éppen, és ami egy láthatatlannak tetsző, talán nem is létező világban megy végbe. Szűcsöt kezdettől fogva érdekelte a látást kísérő vakfolt jelensége: miként hat ránk a látványnak az a szelete, ami éppen elfedődik. Legújabb műveiben, melyekre a velencei kiállítás épül, a vakfolt feltárulni látszik, a nem-láthatót állítva a látvány középpontjába.

Szűcs Attila művészete éppen attól válik jelentőssé, hogy az általa birtokolt, magas színvonalú technikai tudás birtokában nem egyszerűen megörökíti (sőt, a jövő horizontja felé nyitottan időnként előre jelzi) jelenkorunk aktuális problémáit, hanem feltár valamit a megtapasztalható valóság mögött (alatt/túl/innen) húzódó világból is. Ezt a valamit heideggeri terminológiával a lét igazságának, Merleau-Pontyra hagyatkozva láthatatlannak nevezhetnénk. Szűcs annyiban haladja meg a korábbi metafizikus festészeti hagyományt, ezáltal ki is lépve belőle, amennyiben a határvonalat, a kétféle világ együtt-állását festi meg, rámutatva arra az abszolút pontra (vakfoltra, fekete lyukra), amelyből a szüntelen átjárás lehetővé válik. Az átjárás végtelenített transzgressziót eredményez: örökös megismétlését a valóságból való ki- és visszalépésnek. A kilépés itt nem elhagyást vagy túllendülést jelent, ellenkezőleg, belépést ugyanabba a valóságba – éppen csak egy másik perspektívába helyezkedve. A megtalált abszolút pont – *exi(s)t* – ezért nem is kijáratként értelmeződik, hanem kapuként, átvezetésként. A határpontba jutva úgy tűnik, mintha onnan az út egy elfolyó, valótlan, tisztán szellemi minőségű szférába vezetne; csak hogy ugyanoda érünk vissza. Lévinas erre az esztétikai tapasztalatra használta az *in-teresse* (érdekesség) fogalmát: a művészet e szerint nem „odaátra” vezet, hanem a dolgok közé, a valóság *innenső* oldalára. Kijutva a létezés hétköznapi perspektívájából folytatódik a létezés – de immár egy másféle megközelítésben. Nincs túllépés, nincs metafizika, hanem szüntelen egymásba helyeződés és transzgresszió van.

A Velencei Biennálé magyar pavilonjában bemutatandó projekt télosza ez: rámutatni a két világ között átjárást teremtő határvonalra. Ez a rámutató gesztus kizárólag a művészet nyújtotta keretek között tehető meg. A művészeti keretek kijelölése önreflexión alapul: annak feltárásán, hogy mit jelent a transzgresszív mozdulat a festészet és a grafika eszköztárára hagyatkozva, s hogy a kétdimenziós kifejezési médiumoktól miféle felületekig, formákig lehet eljutni. Ezért is válik a kiállítás központi motívumává a fekete négyzet, amiben a redukció gesztusán túl a művészeti önreflexió is kifejeződik.

Malevicsnél a fekete négyzet a világ végeességét szimbolizálja. Amikor Szűcs Attila ezt a motívumot beemeli művészeti univerzumába, akkor nem egy anakronisztikus megismétlést hajt végre, hanem újrafogalmazza a redukció kérdését, és arra a kortárs művészet eszköztárával, valamint jelenkorunk referenciamezejével válaszol. A tervezett velencei kiállítás három részre tagolódo struktúrája ennek a válasznak a stációit követi.

II.

A kiállítás felépítését az épület homlokzatának jelzésszerű újrapozícionálásával kezdjük: a neogótikus kapubélletet – Ekler Dezső építészeti ötletéből kiindulva – fekete borítással vonjuk be. Így egy lecsupaszított kiindulási pontot kapunk, ami összhangban áll a malevicsi redukció eszményével. A kiállítás installálása mindvégig tartja magát a redukció eszményéhez – a befogadásról vallott kuratori álláspontot illetően is. E szerint az installálásban érvényesülő redukció felfokozott esztétikai hatáshoz vezethet. A művészeti megértés eleve nem igényli a tényszerű tudásra alapozó, előzetes információközlést. A fekete kapu fölé ezért nem kerül semmiféle felirat; a kiállításról szóló legfontosabb információk a külső térben, a lépcső melletti megállítótáblán lesznek elhelyezve. A művek címei sem lesznek kiírva a falakon, hanem egy kiállítási vezető füzet segíti a tájékozódást, amely egyfelől térképként funkcionál, másfelől minden egyes műhöz felkínál egy lehetséges esztétikai olvasatot.

A fekete kapu egy fekete tér nyitánya. A kapu egyúttal végső pont is, a tér pedig lehetetlen tér: olyan utak nyílnak benne, melyek nem vezetnek sehová. A kapu ugyanis egy fekete lyukra emlékeztető tölcserbe torkollik, egy illuzorikus enyészpontba – ami összeszűkül, nem lehet benne lépkedni. A fekete falak és padló a balra nyíló körterem irányába nyitnak utat. De mintha az is végpont volna: a tovább vezető ajtó fölött ott van ugyanis a világító tábla: EXI(S)T. Ekkorra alighanem gyanút fog a látogató, amiben megerősíti a teret architektonikusan és vizuálisan szervező játék: a ledes betűk nem a kijáratot jelzik, hanem egy más minőségű térbe vezetnek át. Ez a fizionómiai hatásokban bővelkedő bevezetés arra szolgál, hogy a befogadó testileg és szellemileg is felkészüljön a művészet „másvilágára”.

A fekete kockává alakuló térrel ez a kiállítás részben ellent mond Brian O'Doherty – a galériatér ideológiájáról szóló – teóriájának, mely szerint a modern művészet befogadására a „fehér kocka”-tér a legalkalmasabb, mert az kivonja az ingereket a tapasztalási-érzékelési mezőből, a redukció révén pedig koncentrálttá teszi az észlelést. Nem azért, hogy mindezt megtagadja, hanem hogy felmutassa a befogadásnak azt a végső szituációját, amelyben minden vonal, minden szín, minden lépés és szemrebbenés súlyossá válik: a befogadás gesztusai itt nem egy, a neutralitásig kiüresített (fehér) térben mennek végbe, hanem az anyag sűrűségének, a materiális világ végpontjának megtagasztalása közelében. Ez a művészeti projekt azt a határpontot keresi, azt az atopikus nem-helyet, ahol a létezés látható formái visszatérnek önnön genezisükbe, sőt, onnan mintegy kifordítva, inverz megvalósulásaikban válnak érzékelhetővé. A kiállítás e kifordítási folyamat végigjárása.

Az első teremben helyet kapó festményeken a fekete négyzet formai háttérként szolgál. A fekete négyzetben megelevenedő történetek a valóságosnak tekintett létezés mindennapi jeleire utalnak: eseménytöredékek montírozódnak egymás mellé és egymásba, időnként abszurd elemekkel keveredve, elbizonytalanítva azt illetően, hogy ezek a történetek melyik világhoz tartoznak: a valóságoshoz, a mögötteshez, egy párhuzamos világhoz? A fekete négyzettel és a körülötte üresen hagyott fehér vászonnal történő keretezés a fikcionalitás és az illúziókeltés kérdését veti fel. Ezeken a festményeken megjelenik a tűz-motívum, ezzel összefüggésben pedig az erjedést és a bomlást kifejező festészeti gesztusok.

A második, átvezető térben (az apszis átépített terében és a hozzá tartozó falakon) perspektívaváltás történik: az áttekintő jellegű, akár több szereplőt is felvonultató képi narratívák helyett hirtelenjében nagyközeliket kapunk: egy testtorzót, egy virágot, valamint arcokat, melyek halotti maszkoknak tűnnek. Ezeken a látható világ felbomlására utaló festészeti mozzanatok (elmosódott vonalak, hiányfoltok) még hangsúlyosabbak, s immár nyilvánvaló: nem a különböző narratívák, hanem a különböző tér- és időminőségek montírozódnak egymásra. Különösen az apszisban létrejövő „inverz fekete kockában” látható festmény tanúskodik erről: mintha nem térben és időben ragadta volna meg a művész ezt a memento moriként elének állított virágtárgyat, hanem valahol a perspektívák közötti nem-helyen.

A kiállítás következő stációjában, a harmadik téregységben a *Black Box* című installációval folytatódik a gondolati út. Ez a fekete doboz már nem a megtapasztalható, eleven világ és a láthatatlan világ között helyezkedik el, hanem az egymásba helyeződő horizontok mélyén. Mintha a felfogható és a felfoghatatlan között őrlődő világ itt feltárná igazi arcát, kifordítva önmagát, hogy felmutathassa azt, amit elrejtett igazságként magában hord. A *Black Box* inverz dobozként forgatja ki a belé zárt titkokat. A titkok pedig nem mások, mint a festményekről is ismert motívumokból megalkotott grafikák, a létezés apró történetei – csak éppen ezek itt nem kívülről, hanem belülről, a doboz belsejéből kapják a fényt. Így ők maguk világítanak, amitől úgy hatnak, mintha az igazság felfeléselei volnának. De valódi felfénylésről nincs szó, az igazság továbbra is rejtett marad. Már csak azért is, mert Szűcs Attila posztkonceptualista műve szembe megy a pátosszal.

Az installáció köré helyezett, ironikus narratíva szerint a fekete doboz azonos azzal a fekete monolit-tárggyal, ami Stanley Kubrick *2001: Űrodüsszeia* című filmjében újra és újra felbukkan – és erről egy, a rendezővel készített ál-interjúból, azaz egy szimulakrum-játékból értesülünk. A fekete monolit a filmben az emberi civilizációt megalapozó, megfejthetetlen titok szimbólumát jelenti. Szűcs kiállításának végpontján a fekete doboz ugyanezzel a belátással szembesít: létezésünk keretei között nem tudunk a transzcendenciába átlépni, nem tudjuk a végső titkot felfedni – de engedhetjük, hogy ennek a titoknak a sejtése áthassa létezésünket.

A látogató a kiállítás végén megépített információs teremben találja meg a tényszerű közléseket a kiállításról és az alkotóról, valamint itt olvashatja el a kurátor által a projekt egészéről írt, rövid esztétikai értelmezést. Továbbá itt kap helyet az a film is, amelyben a művész és a kurátor beszélgetése nyomán mélyebb betekintés kínálkozik Szűcs Attila művészeti univerzumába.

KIÁLLÍTÁSI REZÜMÉ

Szűcs Attila művészetében egyszerre több perspektíva jelenik meg: egy olyan, amelyet jelenvaló életünk reális pillanataként érzékelünk, s egy olyan, amely bár ismeretlennek tetszik, sejtéseinkben mégis jelen van. Ez utóbbi nem a metafizikai szférával azonos, inkább a dolgok láthatatlan oldalaként tárul fel számunkra. E két világ között nem szakadék, hanem átjárás nyílik. A magyar festő alkotásai a perspektívák egymásra helyezését, egymásba írását hajtják végre szüntelenül.

A velencei kiállítási projektbe olyan műveket válogattunk be (festményeket és egy installációt), amelyek formai keretéül a malevicsi fekete négyzet szolgál. Ám míg Malevicsnél ez a motívum a világ önmagába tömörülését szimbolizálja, addig Szűcs parafrázisaiban kapuként jelenik meg: átjáróként funkcionál. A kiállítás installációja egyszerre reprezentálja a fekete négyzet és a kapu jelentésvilágát. A látogató egy, az ingerektől megszabadított, fekete lyukra emlékeztető térbe érkezik, lehetőséget kapva arra, hogy hétköznapi életéből kilépve a művészet másvilágába lépjen át. Ez a másvilág nem túlvilágként jelenik meg, hiszen létezésünk jelenvaló, de elrejtett vonatkozásairól fogalmaz meg revelatív erejű állításokat.

EXHIBITION RESUME

The art of Attila Szűcs suggests several possible perceptions: one that we recognise as a realistic moment in our present, and one that, although seemingly unknown, is present in our conjectures. The latter is not equivalent to the metaphysical sphere, but rather reveals itself as the invisible side of things. In Szűcs's art these words are interconnected, there is a clear passage between them, whereupon he is able to propose an incessant stacking of perspectives.

For the Venice exhibition project, we selected works (paintings and one installation) that are based on the context of Malevich's Black Square. But while for Malevich this motif symbolizes the self-coalescence of the world, in Szűcs's translation it appears as a door: acting as a gateway. The installation of the exhibition represents both the meaning of the Black Square and the door. The visitor arrives in a space, reminiscent of a black hole, which is free of stimuli, and is given the opportunity to step out of his everyday life into the otherworld of art. This otherworld does not appear as an afterlife, as it makes revelatory claims about the present but hidden aspects of our existence.

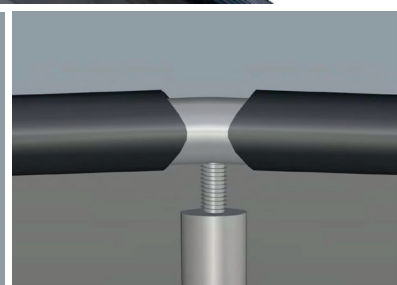
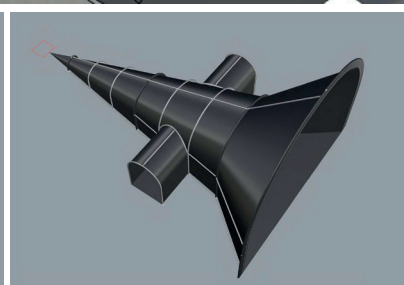
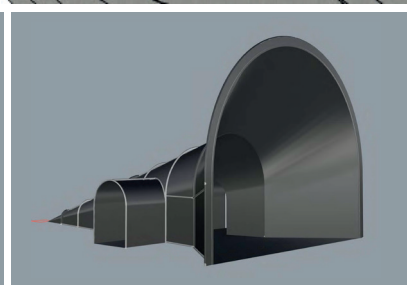
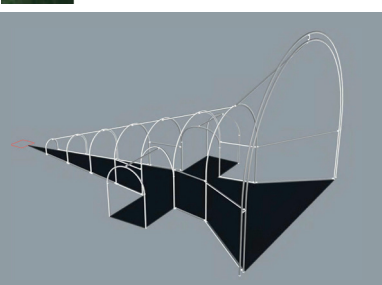
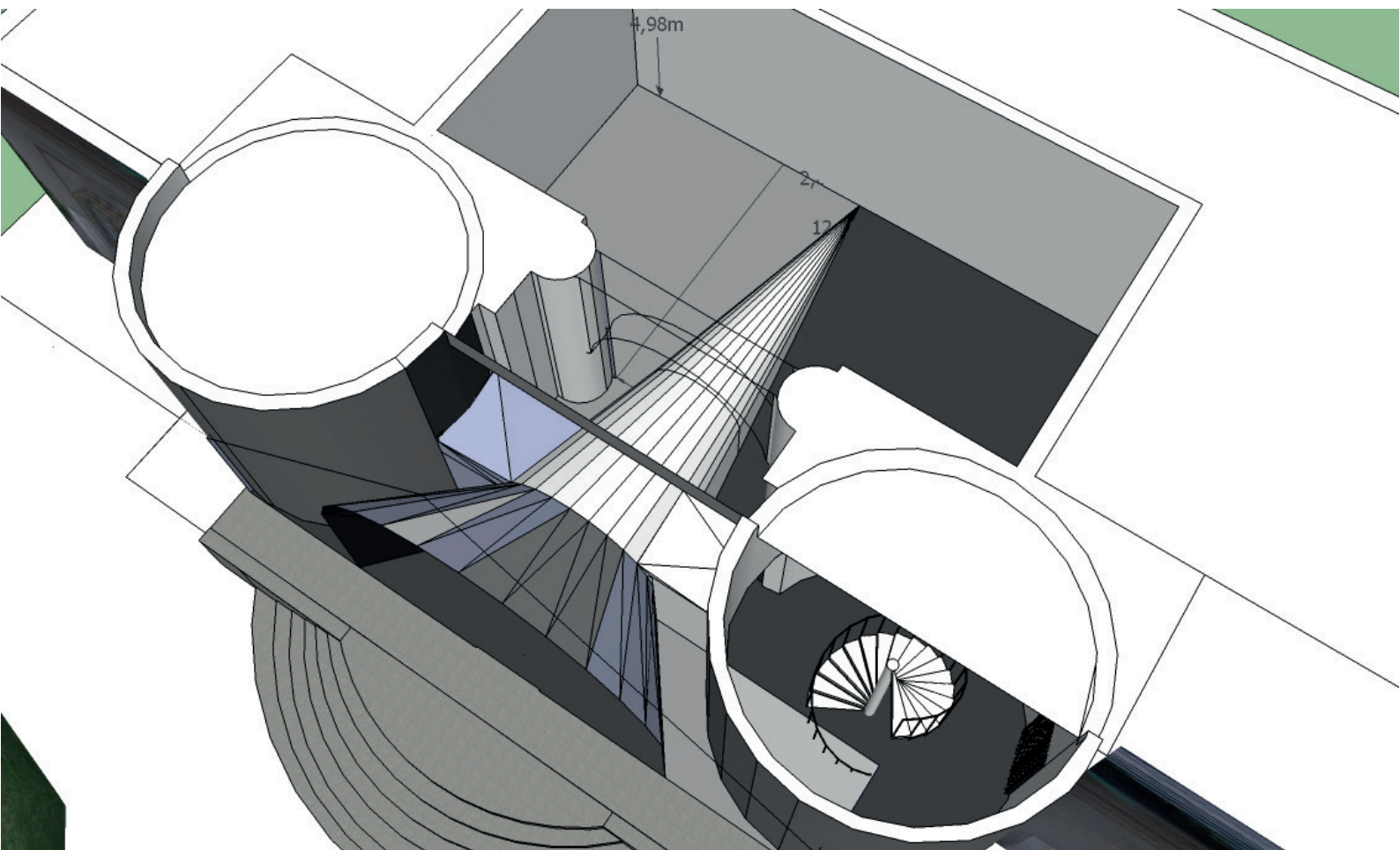
LÁTVÁNYTERV

3

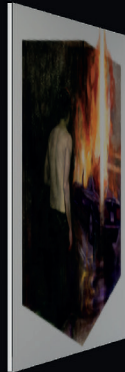
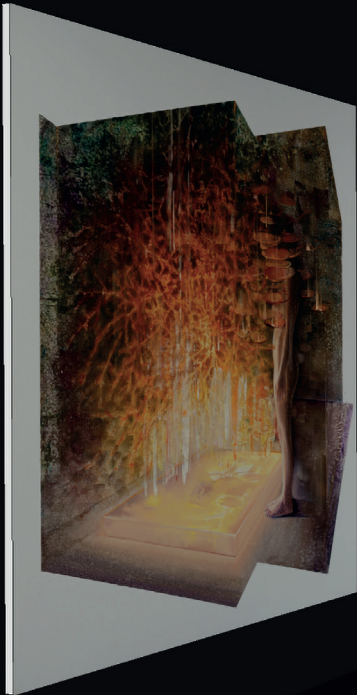
M O Z G Ó K É P

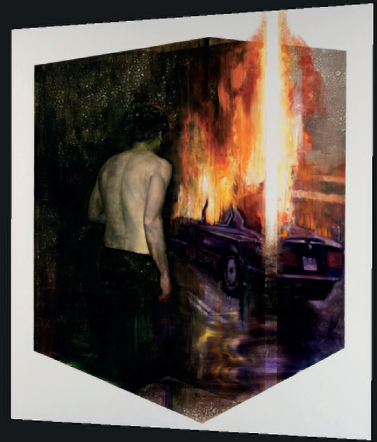
https://youtu.be/odlZdJ54K_s

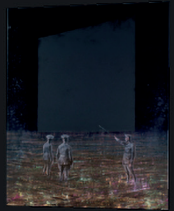
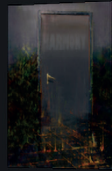
A BEJÁRATI INSTALLÁCIÓ TERVE

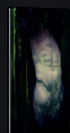

ENTERIŐRÖK

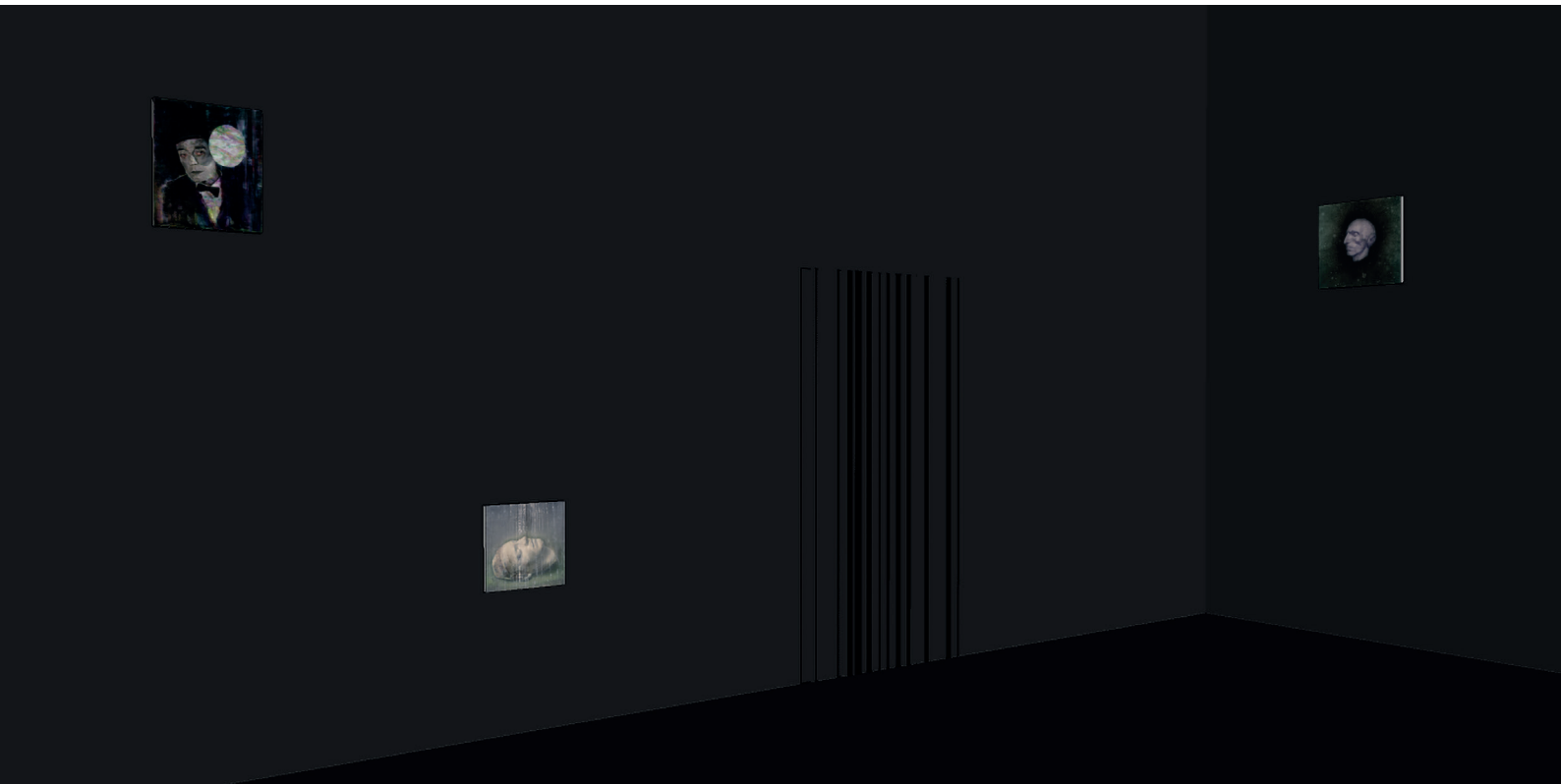

A KATALÓGUS ÉS A KAPCSOLÓDÓ INFORMÁCIÓS ANYAGOK SZAKMAI KONCEPCIÓJA

A KATALÓGUS SZAKMAI KONCEPCIÓJA

A 200 oldalasra tervezett, kétnyelvű (angol és magyar) katalógus négyszínnyomással készül. Az exkluzív megjelenésű könyvben egyenlő hangsúly helyeződik Szűcs Attila művészetének reprezentálására, valamint szakmai megközelítésű értékelésére. Az értékelő tanulmányok ugyanakkor nem csak a szigorú értelemben vett tudományos szempontokat követik, hanem – esszéisztikus stílusukkal – a szélesebb közönséget is igyekeznek megszólítani.

A katalógus felépítése a képzőművészeti albumok klasszikus tagolását követi. Az első részben kapnak helyet az esszék és a tanulmányok, melyek kiegészülnek a szövegekhez szervesen hozzátartozó képi illusztrációkkal, egyrészt Szűcs Attila alkotásainak reprodukcióival, másrészt azokkal a képi tartalmakkal, amelyek a művészettörténeti, kortárs művészeti párhuzamok bemutatását szolgálják. A második részben a kiállításon szereplő művek kerülnek fókuszba.

A katalógus esszéit – a kurátori értekezésen túl – három olyan szerző írja (ők az előzetes egyeztetés során elfogadták a felkérést), akik nemcsak a magyar szcénában, hanem a nemzetközi porondon is elismert teoretikusok, írók. **Földényi F. László** Szűcs Attila művészetének egy meghatározó motívumát emeli ki és elemzi. Földényi korábban három esszét is publikált Szűcs Attila művészetéről; most új perspektívából közelít. **Nádas Péter** egy már megjelent írással lesz jelen, amelyben szintén motívumelemzést végez: az ágy-motívum jelentését, művészettörténeti szerepét és a Szűcs festészetében megfigyelhető kitüntetettséget, kompozíciószervező erejét mutatja be érzékeny nyelvezetű, szépírói stílusban megfogalmazott esszéjében. A harmadik tanulmányt **Giorgio Verzotti** (műkritikus, művészettörténész) írja, aki nem csak az olasz művészeti életben, hanem a nemzetközi szcénában is nevet szerzett magának kiváló monográfiáival, amelyeket olyan meghatározó kortárs képzőművészekről írt, mint például Marlene Dumas vagy Shirin Neshat. Verzotti a katalógusban egy nemzetközi kitekintésű, a kortárs művészeti párhuzamokat előtérbe helyező értekezéssel lesz jelen. A negyedik tanulmányt jómagam írom (**Széplaky Gerda**), a kiállítás kurátoraként. Ebben a Velencei Biennálén szereplő projektekre koncentrálok, de nem csak az egyes műveket elemzem, hanem azokat elhelyezem az eddigi életmű kontextusában és a magyar művészeti hagyományban. Továbbá a Szűcs Attila művészetében meghatározó módon jelenlévő filozófiai, ontológiai problémákat egy tágasabb bölcséleti narratívában tárgyalom.

A katalógus második részébe kizárólag képi tartalom kerül. Minden, a kiállításon jelen lévő műről szerepel legalább egy reprodukció, időnként kiegészítve a részletek nagyításával. Az installáció esetében ez természetesen több képet fog eredményezni, hiszen, egyrészt, a fekete hasábként megjelenő, szoborszerű tárgy oldalán önálló művekként is értelmezhető grafikák láthatók, melyek ilyen módon önállóan is reprezentálhatók; másrészt, a térbeli mű képi reprezentálása minden oldal, minden nézet, valamint a térbeli helyzet bemutatását is szükségessé teszi. Ebben a második részben kapnak helyet a kiállításon készített enteriőr-képek is.

A KIÁLLÍTÁSI FÜZET ÉS A KURÁTORI TÁBLÁK SZAKMAI KONCEPCIÓJA

A kurátori koncepciónak megfelelően a kiállítás esztétikailag releváns terében nem szerepelnek sem értelmező, sem informatív táblák – a befogadást ugyanis elsősorban a művészeti hatásra kívánjuk alapozni. A kiállítás alapinformációi a Pavilon épülete előtti megállító táblán jelennek meg. A kiállítás előszobájának tekinthető körterembe egy olyan szöveges tábla kerül, amelyen a bemutatandó projekt művészeti és filozófiai problémaköréhez kapcsolódó kérdések fogalmazódnak meg, de nem az egyes művekre vonatkoztatottan, hanem egy általánosnak tekinthető bevezetés gyanánt. Ez a bevezetés a konkrét művészeti projektről előzetesen nem alakít ki álláspontot, ehelyett a látogató involváltságát kívánja megteremteni. Ugyanakkor ebben az előszobában a látogató talál egy (három nyelvű) kiállítási füzetet, amelyet magával vihet a kiállítótérbe, s mivel ebben minden egyes műről olvashatók rövid esztétikai értelmezések, így azokat segítségül hívhatja akár már a befogadás során is vagy később, az utólagos „feldolgozásnál”. A kiállítás utolsó termében lesz elhelyezve a kurátori tábla, amely a kiállítási projekt egészéről, művészet-történeti, filozófiai és kulturális kontextusáról fogalmaz meg összegző kijelentéseket. A kijárat előtt kapnak helyet a művészt és a kurátort bemutató, informatív közlések, valamint a produkció további résztvevőit felsoroló annotációs tábla.

AZ INTERJÚFILM SZAKMAI KONCEPCIÓJA

A kiállítás utolsó termében szerepel az a 20 perces időtartamú film, amely a művész és a kurátor beszélgetését rögzíti. Ez a film egyrészt arra törekszik, hogy közelebb hozza az alkotót a látogatóhoz, amikor is a művészt a műtermében, a mindennapi élete felőli nagyközeliben mutatja be, s amikor a művek létrejöttéről elmesélt anekdoták révén „műhelytitkokba” is beavat. Másrészt viszont a film ennél többet kíván nyújtani, amennyiben – a kiállítás teloszának megfelelően – a „dolgok mögé” enged betekinteni. Ez a fajta betekintés esztétikai és filozófiai mélységű beszélgetést ígér: a beszélgető partnerek azokat az elvont témákat járják körül (mint akár az invenció, a sejtés, a láthatatlanság vagy éppen a hit kérdése), amelyek amellet, hogy a kiállításon szereplő műalkotások középpontjában állnak, magáról a művészetről és az alkotásról szólnak.

JELENLÉT A KÖZÖSSÉGI MÉDIÁKBAN

A kiállítás kommunikációs stratégiája három pilléren nyugszik. Ezek közül az első a közösségi médiában való részvétel. A laikus nagyközönséggel való kapcsolatot a *social media* különböző felületein kívánjuk megteremteni, mindenekelőtt a **Facebook**, a **Twitter**, az **Instagram** közösségi oldalain. Utóbbira minden nap felkerül egy új képi tartalom: nemcsak a művekről, a kiállítás életképeiből, hanem a Velencei Biennálé egyéb kiállításairól is. A Twitter a rövid híreknek ad helyet: minden kiállítással és Biennálével kapcsolatos cikket, tudósítást, történetet, eseményt közzé lehet itt tenni, illetve azokat kommentálni. A legfontosabb médium a Facebook, mivel a képzőművészet befogadói rétege generációs szempontból nagyfokú átfedést mutat a Facebook-használókkal. Ezért erre a felületre, az előbb említett képi és verbális tartalmakon túl kifejezetten erre a célra készített anyagokat is feltöltünk: két perces videóspotokat.

A kiállítást promótáló **videóspotok** nem csak reklám- és kommunikációs funkciót töltenek be, hanem az új információk mellett személyes megnyilvánulásokat, érdekességeket is közvetítenek. A spotok olyan rövidfilmek lesznek, amelyekben egy-egy, a kultúra és a tudomány valamely területéről ismert vagy éppen a szakmai-művészeti szcénában meghatározó személy nyilatkozik meg. Megnyilvánulásának tárgya maga a kiállítás: szubjektív színezetű elbeszéléseikben Szűcs Attila egy-egy alkotásáról, művészetéről vagy akár a megszólalónak a művészhez fűződő kapcsolatáról fogalmaznak meg állításokat. De készülnek villáminterjúk magával a művésszel is, amelyben ő mesél művei létrejöttéről, illetve kommentálja saját alkotásait; továbbá a kurátorral, aki esztétikai perspektívába helyezve közelíti meg az *Exi(s)t – Kijárat a létezésbe* című projekt egyes darabjait. A tervek szerint ezek a spotok a helyszínen, a Magyar Pavilonban készülnek – többnyire az építés időszakában, valamint a megnyitó alkalmával. A kiállítás Facebook-oldalára minden héten felkerül egy-egy új videóspot.

REKLÁM - ÉS AJÁNDÉKTÁRGYAK

A kommunikációs stratégia második pillérét a fogyasztói kultúra elvárásait és logikáját követő reklám- és ajándéktárgyak képezik. A kiállítás logójával, illetve Szűcs Attila egy-egy művének reprodukciójával készül póló, reklámtáska, hűtőmágnes, csésze és toll. Ezeket egyrészt a kiállítás végében található mini shopban lehet majd megvásárolni, ott, ahol a tárlathoz tartozó katalógust, valamint a korábbi, Szűcs Attila művészetét bemutató albumokat is árusítjuk. Másrészt ezek – a póló kivételével – a velencei sajtónapokon a sajtó képviselőinek osztandó reklámajándékok között is szerepelni fognak. A reklámtáskába bekerül még a katalógus és egy üveg bor, melyet az egri borvidék egy prominens termelője ajánl fel a kiállítás támogatásaként. A boros üvegekre természetesen egyedileg megtervezett, a kiállítás logójával ellátott címke kerül.

SZAKMAI KOMMUNIKÁCIÓ

A kommunikációs stratégia harmadik pillére elsősorban a képzőművészettel foglalkozó szakembereket és a szakmai sajtót szólítja meg. A kiállítás időtartama alatt két esemény megrendezését tervezzük: egyik egy **nemzetközi workshop** lesz, amelynek helyszíne Velencében a Magyar Pavilon; másik egy Budapesten, a Ludwig Múzeumban rendezendő **konferencia**. Természetesen nem csak a „szakmai promóció” szempontjából fontosak ezek az események, hanem azért is, mert egy ilyen jelentőségű kiállításhoz szervesen hozzá kell, hogy tartozzon a szakmai közösség reflexiója. Nemcsak Szűcs Attila festészetének és nemzetközi szintén megvalósuló projektjének jelentősége teszi szükségsszerűvé a tudományos feldolgozást, hanem az is, hogy a folytonosan íródó művészeti kánonban jól látható nyomot hagyassunk.

A két napos, összesen hat előadást és két kerekasztalbeszélgetést kínáló nemzetközi workshop kommunikációs nyelve az angol. Olyan, nemzetközi beágyazottsággal rendelkező szakembereket és művészeket hívunk meg ide, akik vagy Szűcs Attila művészetéről tartanak előadást, vagy saját művészetükkel kapcsolódnak az ő alkotásaihoz, világképéhez. Mindenképpen szeretnénk meghívni ide a katalógus szerzőit, ezen felül további kurátorokat, gyűjtőket, képzőművészeket.

A szintén két naposra tervezett budapesti konferencia elsősorban a magyarországi szcena mozgósítását tűzi ki célul. Erre a szigorú értelemben vett tudományos szimpóziumra művészettörténészek, kurátorok, esztéták jelentkezését várjuk – a részvétel feltétele a felhívásra beküldött rezümék elfogadása. Tervezzük – hosszabb távon – az itt elhangzó előadások szerkesztett változatának önálló kötetben való megjelentetését.

ELŐZETES MEGJEGYZÉS

A kiállítás megvalósításához a pályázati költségkereten túl szponzori támogatásokat kívánunk bevonni. Elsősorban gyűjtők felajánlásaira támaszkodunk, akiket a Deák Erika Galéria közvetít, s akikkel nyertes pályázat esetén szerződést kötünk. A költségvetési tervezetünkben ennek megfelelően külön (piros színnel) jelöltük azt a tételt, amelyet azokból a szponzori támogatásokból kívánunk fedezni, amelyekre már vannak előzetes ígéreteink.

KÖLTSÉGVETÉSI TÁBLÁZAT

Pályázati költségkalkuláció

Költség keret: 23.000.000 Ft

a) Kiállítás kivitelezésének költségei (anyagi kiadások)		Pályázati keretből: 4.752.000 + Áfa Külső szponzor által: 8.217.460 + Áfa
Interjúfilm elkészítése		305.000 + Áfa
Festés-burkolás, fal építés (külső cég által)		1.800.000 Ft + Áfa
Az információs szobafal megépítésének anyagköltsége		200.000 Ft + Áfa
Fényzáró függönyök anyagköltsége		120.000 Ft + Áfa
Az átrium üvegfalára kerülő fekete fólia anyagköltsége (65 nm)		100.000 Ft + Áfa
A belső terek festésének anyagköltsége		600.000 Ft + Áfa
Gumiszőnyeg anyagköltsége (300 nm)		1.100.000 Ft + Áfa
1 neon felirat anyag- és gyártási költsége		59.000 Ft + Áfa
Megállítótábla anyag- és gyártási költsége		82.500 Ft + Áfa
„Inverz kocka” tervezési, anyag- és építési költsége megépítéssel (Prés Kft.)		385.500 Ft + Áfa
Kapu bélelése és a fekete, átriumba nyúló tölcser tervezési, anyag- és építési költsége (Prés Kft.)		8.217.460 Ft + Áfa
b) Katalógus és kapcsolódó információs anyagok költségei		Pályázati keretből: 6.878.000 + Áfa
Grafikus honorárium (arculat, sajtónapos ajándék, kiállítási füzet, katalógus tervezése)	Andorka Tímea	1.355.000 Ft + Áfa
Külföldi szerzői honorárium (20.000 karakter)	Giorgio Verzotti	150.000 Ft + Áfa
Magyar szerzői honorárium (40.000 karakter)	Nádas Péter, Földényi F. László	300.000 Ft + Áfa
Fordítói honorárium (2 nyelvre: katalógus, füzet, falszöveg)		1.800.000 Ft + Áfa
Lektorálási honorárium		300.000 Ft + Áfa
Kiállítási enteriőr-fotók készítése		50.000 Ft + Áfa
Nyomdaköltség – katalógus (200 oldal; 2 nyelvű: magyar-angol; 1000 db.)		1.833.000 Ft + Áfa
Kiállítási füzet (20 oldal; 3 nyelvű: magyar, angol, olasz; 1000-1000-1000 db.)		354.000 Ft + Áfa
Videóspotok készítése		100.000 Ft + Áfa
Reklámszatyor (szövet; 250 db; gyártás-tervezés)		100.000 Ft + Áfa
Toll, kitűző stb. (250 db)		100.000 Ft + Áfa
Bor felcímkézve (250 db)		250.000 Ft + Áfa
Virtuális 3D-túra készítése (Matterport)		186.000 Ft + Áfa

c) Szállítás, biztosítás	Pályázati keretből: 2.400.000 Ft + Áfa
Szállítás közúton oda-vissza	900.000 Ft + Áfa
Szállítás hajón oda-vissza	500.000 Ft + Áfa
Biztosítás	1 000 000 Ft + Áfa
d) Útiköltségek	Pályázati keretből: 500.000 Ft + Áfa
az építés és bontás idejére a kiállító és a szakmai/műszaki stáb részére, oda-vissza utazás kb. 10 fő részére	
e) Szállásköltség	Pályázati keretből: 1.500.000 Ft + Áfa
az építés és bontás idejére a kiállító és a szakmai/műszaki stáb részére: 1 db. 4 szobás lakás, vagy 2 db. 2 szobás lakás 1 hónapra; a bontás idején 1 szobás lakás 1 hétre	
f) Napidíj	Pályázati keretből: 378.000 Ft + Áfa
A kiállító építésében/bontásában közreműködő Ludwig Múzeum műszaki stábjának napidíja, múzeumi munkatársak napidíja (3 fő, 7 nap = 21 × 50 Euro)	
g) A kurátor és a kiállító művész tiszteletdíja	(500.000 + 500.000 Ft) Pályázati keretből: 1.000.000 Ft + Áfa
h) Előre nem látható költségek fedezetére biztosított keretösszeg (a költségkeret 5 %-a)	Pályázati keretből: 1.000.000 Ft + Áfa

Összesítés

Pályázati keretből: 18.408.000 + 4.566.900 (Áfa) = 22.974.900

(Az Áfa-kulcs a katalógus esetében csak 5%!)¹

Szponzori keretből: 8.217.460 Ft + 1.621.740 (Áfa) = 9.839.200 Ft.

Mindösszesen (Áfával): 32.814.100 Ft

¹ 16.575.000 + 4.475.250 (Áfakulcs: 27 %) = 21.050.250

1.833.000 + 91.650 (Áfakulcs: 5 %) = 1.924.650

ELŐKÉSZÍTÉSI MUNKÁLATOK

A Magyar Pavilonban megépítendő installáció (a Kapu-, illetve az Inverz kocka-installáció) előzetes tervezése megtörtént. A tervezésben a Prés Műhely tagjain kívül (Győrik Ágnes, Lővei Attila, Simon Zoltán) Ekler Dezső vett részt. A későbbiekben részletesebb kidolgozottságú kivitelezési, valamint statikai terv készül. A bejáratnál és az apszisban létrehozandó installáción túl szükséges építeni térelválasztó elemeket; továbbá a kiállítótér falait feketére kell festeni, a padlót pedig fekete anyaggal burkolni. Az anyag- és kivitelezési költségre vonatkozó előzetes árajánlatokat ezekhez bekértük. Nyertes pályázat esetén be kell szerezni az építéshez szükséges anyagokat, melyek nagy része remélhetőleg elérhető lesz Velencében, így nem kell érte közúti szállítási költséget fizetni. A kiállítási táblákat, az épület elé kerülő megállító táblát, a neon feliratot előzetesen legyártjuk és a festményekkel, valamint a *Black Box* című művel együtt szállítjuk.

KIUTAZÁSOK

A kiállítás előtt 3 héttel indul a kivitelezés. Elsőként a bejáratnál, illetve az apszisban lévő installációt építő csapat (a Prés Műhely tagjai) fognak kiutazni. Az installáció építésére 1 hetet tervezünk. Ezt követi a külső kivitelező cég munkája, amely 10 napot fog igénybe venni. Majd a Ludwig Múzeum 3 munkatársa érkezik, akik 3 nap alatt végzik el a kiállítási installálást. Az installálás kezdetétől jelen lesz a kurátor és többnyire a művész; ők a megnyitó utáni 1 hétben is maradnak a nyilvános tárlatvezetések, programok miatt.

ÉPÍTÉS IDŐSZAKA

A Prés Műhely tagjai építik meg a Kapu- és az Inverz kocka-installációt. Ők jártasak installáció-építésben, ugyanis a Sziget Fesztiválon és más nagyobb rendezvényeken több hasonló objektumot építettek már. A kiállítás installálásába bevont külső cég a térelválasztó falak építését, továbbá a festési és a burkolási munkákat végzik. A Ludwig Múzeum műszaki stábjának tagjai (3 fő) 3 napra érkeznek: ők installálják a festményeket, a kiállítási táblákat, ragasztják a betűkivágásból létrejövő szövegfalakat, valamint bevilágítják a műalkotásokat.

BONTÁS

A kiállítás zárása utáni munkálatokban csak a Ludwig Múzeum munkatársai (3 fő) vesznek részt: 4 nap alatt végzik el a bontást, valamint a műalkotások becsomagolását, szállításra való előkészítését.

8. NYILATKOZATI ŰRLAP

az 59. Velencei képzőművészeti Biennále kurátori pályázatához

Pályázó kurátor neve: Dr. Széplaki Irén Gerda

Lakcíme: 1021. Budapest, Bognár utca 2/b.

E-mail címe: gerda.szeplaky@gmail.com

Telefonszáma: +36/204366937

Pályázat címe: EXI(S)T – Kijárat a létezésbe

Alulírott **hozzájárulok**, ahhoz,

- hogy a pályázat kiírója a benyújtott pályázati anyagot, illetve a pályázat által tartalmazott személyes és egyéb adatokat kezelje, az archívumban tárolja, illetőleg azokba a zsűri tagjai betekinthessenek,
- a beadott pályázati anyagot a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum a weboldalán (www.ludwigmuseum.hu), valamint szakkönyvtárában az eredményhirdetést követően – a személyes adatokat tartalmazó nyilatkozatok kivételével – nyilvánossá tegye.

A pályázat megnyerése esetén a pályázat megvalósításának feltételeit, illetőleg a megbízási szerződésben foglalt feltételeket **elfogadom**.

Dátum: 2020. szeptember 2.

Pályázó kurátor aláírása:

Kiállító neve: Szűcs Attila

Lakcíme: 1122. Budapest, Hajnóczy József u. 17. 1/3.

E-mail címe: szucsattila000@gmail.com

Telefonszáma: +36/209732684

Alulírott, a fent nevezett kurátor pályázatában szereplő kiállítás kiállítója **hozzájárok** ahhoz,

- hogy a műve(i)m az 59. Velencei Képzőművészeti Biennále magyar pavilonjában bemutatásra illetve a kapcsolódó nyomtatott és elektronikus kiadványokban felhasználásra kerüljenek.

Dátum: 2020. szeptember 2.

Kiállító aláírása: